

Τώρα νυχτώνουν τὰ -ι- βουνὰ κ' οἱ κάμποι γαλαζώνουν
Σίτοβ.

Βάζει φωτιά 'ς τὴν καλαμιά καὶ γαλαζώνει ὁ τόπος
Ἡπ. Συνών. γαλαζγίζω. 2) Προσδίδω χρῶμα κυαν-
οῦν ΜΦιλήντ. ἔνθ' ἄν.: Ποίημ.

Ἔσκασ' ὁ ἥλιος, χύθηκε 'πάν' ἀπ' τὰ κορφοβούνια,
γαλάζωσε τὸν οὐρανὸ καὶ χρύσωσε τὰ γνέφη.

Συνών. γαλαζγίζω, γαλαζεύω, γαλανιάζω 1β. β)

Περνῶ ἀπὸ τὸ λουλάκι, λουλακιάζω Στερελλ. (Παρ-
νασσ.): Γαλαζωμένα ροῦχα. 3) Ραντίζω μὲ διάλυμα
θειικοῦ χαλκοῦ Πελοπν. (Ἀνδροῦς. Μεσσ.): Γαλαζώνω
τ' ἀδέλι Ἀνδροῦς.

γαλαζωπίζω Πάρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γαλαζωπός.

Ἔχω χρῶμα κυανοῦν: Ἄσμ.

Τῇ θάλασσα τὴν ἀγαπῶ, γιατί γαλαζωπίζει
κ' ἐμένα ἡ ἀγάπη μου βαθρὰ νερὰ ἀρμενίζει.

γαλαζωπός ἐπίθ. Πάρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γαλάζιος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ωπός.

Ὁ ἔχων χρῶμα ὑποκύανον.

γαλαθέας ἐπίθ. Πόντ. (Ἀμισ. Χαλδ.) Θηλ. γα-
λαθέα Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γαλαθηνός δι' ἀντικαταστάσεως τοῦ
ὡς παραγωγικῆς καταλ. νομισθέντος - ηνός διὰ τοῦ
-έας καταλ. κατ' ἐξοχὴν δηλούσης τὸν ἔχοντα ἐν πλη-
σιονῇ τὸ ὑπὸ τοῦ πρωτοτύπου δηλούμενον.

Γαλαθηνός 1, ὁ ἰδ.

γαλαθηνός ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ.) γαλαθ'νός Μακεδ.
λιγαθηνός Εὐβ. (Κύμ.) λιγαθ'νός Εὐβ. (Ἄκρ. Ψαχν.) Στε-
ρελλ. (Αἰτωλ. Ἄμφ.) λιγάθηνος Κέρκ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. γαλαθηνός. Τὸ λιγαθηνός ἐκ τοῦ
μεταβατικοῦ κατ' ἀναγραμματισμὸν τύπου λαγαθηνός.

1) Ὁ ἔτι θηλάζων Μακεδ. Πόντ. (Κερασ.). Ἡ σημ.
καὶ ἀρχ. Συνών. γαλαθέας. 2) Μεταφ. α) Ἰσ-
χνός, λεπτοφυὴς Εὐβ. (Κύμ.) Κέρκ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἄμφ.):
Ἀνθρῶπος λιγάθηνος Κέρκ. Λιγαθ'νὴ γ'ναῖκα Αἰτωλ.

β) Εὐθραυστος Κέρκ.: Λιγάθηνα ἀμύδαλα - ξύλα κτ.

γαλακάρα ἡ, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γαλάκι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-άρα, δι' ἣν ἰδ. -αρος.

Ἡ παρέχουσα ἄφθονον γάλα: Ἡ γίδα μας εἶναι γα-
λακάρα, βγάζει μιὰ κανάτα τὴν ἀρμεκχιά. Ἔχει μιὰ γυ-
ναῖκα γαλακάρα καὶ θ' ἀναστήσῃ καὶ τὰ δύο παιδιά.

***γαλακάρης** ὁ, Θηλ. γαλακαρῆς Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γαλάκι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-άρης.

Ἡ θηλάζουσα γυνή.

γάλακας ὁ, Χίος (Καλαμ.)

Μεγεθ. τοῦ οὐς. γαλάκι (I).

Ὁ καυλὸς τοῦ κρομμύου.

γαλάκι (I) τό, Χίος.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Τὸ πρὸς φύτευσιν κρόμμυον.

γαλάκι (II) τό, Πελοπν. (Μάν.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐς. γάλα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-άκι.

Μικρὰ ποσότης γάλακτος: Ἄσμ.

Γάλα γαλάκι | νὰ φάῃ τὸ ἀρνάκι
(λέγεται πρὸς τὰ μικρὰ παιδιά, ὅταν τοὺς δίδουν νὰ πι-
οῦν γάλα).

γαλακιάζω Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γαλάκι.

Ἐπὶ τοῦ σίτου, ἀρχίζω νὰ ὠριμάζω.

***γαλακιάρις** ἐπίθ. Θηλ. γαλακιάρα Πελοπν. (Λα-
κων.) Οὐδ. γαλακιάρικο Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γαλάκι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ιάρης.

1) Γαλακτοφόρος: Γαλακιάρα γίδα - προβάτα. 2) Ὁ
ἔτι θηλάζων: Γαλακιάρικο κατσίκι. 3) Μεταφ. ὁ μὴ ρω-
μαλέος, καχεκτικός.

***γαλακοζοχός** ὁ, γαλακοκιοχός Πελοπν. (Μάν.)

Εἶδος χόρτου ἐδωδίου ἐκχέοντος κατὰ τὴν κοπὴν τῆς
ρίζης γαλακτώδη ὀπὸν.

***γαλακοπρόβατο** τό, γαλακοπρόβατο Πελοπν.
(Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐς. γαλάκι καὶ πρόβατο.

Εἶδος χόρτου ἐδωδίου, τοῦ ὁποῦ τὰ φύλλα κοπτό-
μενα ἐκχέουν γαλακτώδη ὀπὸν.

***γαλακοχοιρινεῖα** ἡ, γαλακοχοιρινεῖα Πελοπν.
(Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐς. γαλάκι καὶ χοιρινεῖα.

Χόρτον τι ἐκχέον γαλακτώδη ὀπὸν καὶ διδόμενον ὡς
τροφὴ εἰς τοὺς χοίρους.

γαλάκωμα τό, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ρ. γαλακώνω.

Ἡ γλύκα τοῦ ὕπνου.

γαλακώνω Πελοπν. (Μάν.) — ΚΠασαγιάνν. Παρα-
μύθ. 4 καὶ 12.

Ἐκ τοῦ οὐς. γαλάκι.

1) Παράγω, κατεβάζω γάλα εἰς τοὺς μαστοὺς Πελοπν.
(Μάν.): Τὰ πρόβατα γαλακώσασι (οἱ μαστοὶ τοὺς ἔχουν
γάλα, ἄρα πλησιάζουν νὰ γεννήσουν). 2) Μὲ καταλαμ-
βάνει γλυκεῖα διάθεσις πρὸς ὕπνον (ἐκ τῆς ἐννοίας τοῦ
καταλαμβάνομαι ὑπὸ νάρκης ὡς συμβαίνει εἰς τοὺς πο-
ταμίους ἰχθύς, οἱ ὅποιοι ναρκώνονται, ὅταν τοὺς ρίξουν
χόρτον, τοῦ ὁποῦ ὁ γαλακτώδης ὀπὸς ἔχει τοιαύτην ἐπί-
δρασιν ΚΠασαγιάνν. ἔνθ' ἄν.: Μ' ἔπαιρν' ὁ ὕπνος, γαλά-
κωσαν τὰ μάτια μου, χωνόμουν ἀποκάτου ἀπὸ τὴ βελέντζα,
ἔνθ' ἄν. 4 Γαλακωμένα μάτια ἔνθ' ἄν. 12.

γαλανάδα (I) ἡ, Κεφαλλ.—ΑΤανάγρ. Ἀγγελ. ἐξο-
λοθρ. 305—Λεξ. Αἰν. Βλαστ. 348.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γαλανός (I) καὶ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -άδα (I).

Ἡ ιδιότης τοῦ γαλανοῦ, τὸ γαλανὸν χρῶμα ἔνθ' ἄν.:
Τὴ γαλανάδα τῆς λίμνης ΑΤανάγρ. ἔνθ' ἄν.

γαλανάδα (II) ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γαλανός (II) καὶ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -άδα (I).

1) Λευκότης: Γαλανάδα ὁ κόσμος ἀπὸ τὴ χιονιά! Συ-
νών. γαλανισμός 1. 2) Πελιδνότης, ὠχρότης. Συνών.
γαλανισμός 2.

γαλανεῖς ἐπίθ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. γαλανέας παρὰ τὸ γαλανός

